

INDIA NIEUWS – 9 november 2018

Een publicatie van de
Landelijke India Werkgroep

Nieuw voortgangsrapport Landelijke India Werkgroep over aanpak kinderarbeid en te lage lonen door zaadbedrijven

Het rapport *Remedies for Indian seed workers in sight?* is een vervolg op twee rapporten van de Landelijke India Werkgroep uit 2015 en betreft een analyse van wat 14 internationale en Indiase zaadbedrijven sindsdien hebben gedaan om kinderarbeid en het niet uitbetalen van minimumlonen aan te pakken. LIW ziet een positieve ontwikkeling in de openheid van bedrijven om informatie te geven. In het rapport laat de LIW zien dat zaadbedrijven, ondanks vooruitgang bij de bestrijding van kinderarbeid, het probleem nog niet voldoende hebben aangepakt. Daarnaast hebben de bedrijven onvoldoende maatregelen genomen om minimumlonen te garanderen, met name de lonen van vrouwen blijven achter.

Lees het persbericht en download het rapport: <http://www.indianet.nl/pb181101.html>

Stop Kinderarbeid presenteert jaarrapportage *Getting down to Business*

De Stop Kinderarbeid Coalitie realiseert momenteel het programma *Getting down to Business – Accelerating joint action towards a child labour free world* voor een periode van twee jaar (1 juli 2017 – 30 juni 2019). Het programma richt zich op een drietal landen: India, Mali en Oeganda en een aantal sectoren: goud, natuursteen, leer/schoenen, textiel/kleding, zaden en koffie. Het programma combineert de kinderarbeidvrije zone-aanpak met initiatieven in productieketens. LIW is in dit project vooral actief op het gebied van natuursteen en zaden. Stop Kinderarbeid werkt binnen dit programma samen met lokale partners en bedrijven, en met steun van overheden, om nog meer kinderen uit het werk te halen en (terug) naar school te brengen. De jaarrapportage deelt ervaringen en resultaten van het afgelopen jaar. Lessen nemen we mee naar het volgende jaar om meer bedrijven en andere betrokkenen te inspireren om hun verantwoordelijkheid te nemen in het uitbannen van kinderarbeid.

Download de jaarrapportage: https://www.stopkinderarbeid.nl/assets/SKA-annual-report_online_partners_DEF2.pdf

Kinderarbeid in de kledingindustrie: hoe vaak komt het voor?

Hoe groot de kans op kinderarbeid is, verschilt per land en per schakel in de productieketen. Zo zijn India, China, Oezbekistan, Bangladesh, Egypte, Thailand en Pakistan berucht. Ook geldt: hoe dieper je de keten ingaat, hoe groter de kans dat je er minderjarige meiden en jongens aantreft. *OneWorld* publiceerde onlangs een artikel over dit onderwerp.

In de grote fabrieken die rechtstreeks leveren aan internationale kleding-bedrijven, komt kinderarbeid nog maar zelden voor. Op dat vlak is er veel verbeterd, stelt Stop Kinderarbeid. Het risico zit hem vooral in de situatie waarin fabrikanten orders uitbesteden naar kleinere fabrieken en werkplaatsen, waar weinig tot geen controles plaatsvinden.

India is een van de grootste risicolanden, weet Diewertje Heyl van LIW. In 2012 bracht de Werkgroep samen met SOMO (Stichting Onderzoek Multinationale Ondernemingen) een omvangrijk rapport naar buiten over fabrieken in India waar grote ketens als C&A en H&M hun kleren lieten maken: de overgrote meerderheid van de werknemers die daar achter de naaimachines zaten, bleek jonger dan 18 jaar te zijn.

Lees het volledige artikel op *OneWorld* (25 okt 2018): <https://www.oneworld.nl/fashion/kinderarbeid-in-de-kledingindustrie-hoe-vaak-komt-het-voor/>

In Panipat is het heel gewoon om op je vierde al in de textielfabriek te werken

Op 28 oktober 2018 publiceerde *Trouw* een artikel over kinderarbeid in Panipat, India, dat één van de grootste centra is voor textielrecycling in de wereld. Pogingen deze kinderen naar school te krijgen, beginnen heel voorzichtig vruchten af te werpen. In Panipat, een stad met zo'n 800.000 inwoners ten noorden van de Indiase hoofdstad New Delhi arriveren dagelijks containers vol met niet draagbare kleding van over de hele wereld. Midden tussen de huizen en winkeltjes staan hier kleine textielfabrieken en sorteercentra, vaak enorme hallen waarin de oude kleding metershoog ligt opgestapeld. Veel van deze loodsen zijn aan de voorkant volledig open, zodat goed zichtbaar is hoe vooral vrouwelijke arbeiders de kleding op kleur sorteren en de knopen en ritsen verwijderen. Kleine kinderen zitten er vaak naast te spelen, bij gebrek aan opvang. Een deel van dit werk wordt ook aan huis gedaan. Hier werken kinderen vanaf een jaar of tien gewoon mee in het sorteerwerk. LIW is samen met Sympany dit jaar een project gestart in Panipat, om meer inzicht te krijgen in de keten van resttextiel en om een Child Labour Free Zone op te zetten in de regio.

Lees het volledige artikel in *Trouw* (28 okt 2018): <https://www.trouw.nl/home/in-panipat-is-het-heel-gewoon-om-op-je-vierde-al-in-de-textielfabriek-te-werken~a75e2645/>

Inval in Amnesty-kantoor India

Op 25 oktober is een instantie die financiële misdrijven onderzoekt het kantoor van Amnesty in India binnengevallen. De bankrekening van Amnesty India werd geblokkeerd. De regering van premier Modi zet het maatschappelijke middenveld steeds meer onder druk. De inval bij Amnesty is daarvan het laatste voorbeeld.

‘De inval van de Handhavingsdienst in ons kantoor laat zien hoe de autoriteiten mensenrechtenorganisaties behandelen als criminele ondernemingen. Daarbij worden forse middelen worden ingezet, iets wat gewoonlijk in onderdrukkende staten gebeurt. Onze staf is lastiggevallen en geïntimideerd’, zegt Aakar Patel, directeur van Amnesty India.

Lees meer hierover op de website van *Amnesty International* (26 okt 2018): <https://www.amnesty.nl/actueel/inval-amnesty-kantoor-india>

India voor veel achtergestelden een 'Republiek van de Angst'

India is altijd een gewelddadig land geweest. Het geweld tegen haar gemarginaliseerden - Dalits, Moslims, tribalen, armen, vrouwen – is vanzelfsprekend geworden.

De website van *The Polis Project* publiceerde een indringend gesprek met een journalist, Sagar, die zich heeft toegelegd op verslaggeving van geweld tegen Dalits en andere achtergestelden in India. Hij vertelt over hoe media en politie staan tegenover dit geweld. Vaak worden misdaden beschreven als willekeurig geweld, geweld tegen gelijken, terwijl het vaak een culminatie is van langdurige onderdrukking van bijvoorbeeld kastelozen door de hogere kasten. Een confrontatie tussen Dalits en hogere kasten is vaak niet zomaar een aanvaring tussen twee groeperingen zoals media vaak schrijven, maar een wel-georganiseerde aanval van die laatste groep op de eerste, vaak ook bedoeld om angst te zaaien....

Lees het volledige verhaal – in het Engels - op de site van *The Polis Project* (15 okt 2018):

<https://thepolisproject.com/republic-of-fear-india-is-hostile-to-its-weakest-and-poor-there-is-no-justice-for-them-interview-with-a-reporter/>

Sterfgevallen rioolwerkers ontketenen protesten die einde eisen aan handmatig poepruimen in India

Dalits in India worden al eeuwenlang gedwongen om zonder geschikt gereedschap of beschermende uitrusting droge latrines, riolen en septic tanks schoon te maken, een praktijk die bekend staat als 'handmatig poepruimen'. Dit is niet alleen menonwaardig, maar ook extreem gevaarlijk werk, en activisten voeren al vele jaren campagne voor de correcte tenuitvoerlegging van wetten die deze praktijk verbieden en om degenen die erbij betrokken zijn te rehabiliteren.

In de afgelopen maand is gebleken dat alleen al in Delhi een schrikbarend hoog aantal sterfgevallen is van rioolwerkers die zonder beschermende uitrusting zijn neergelaten in de riolen van de stad. Activisten sturen de boodschap #stopkillingus India rond en eisen dat deze kastengerelateerde praktijk nu beëindigd moet worden.

Lees verder in het artikel van *IDSN* (26 sep 2018): <http://www.dalits.nl/180926.html>

Slachtoffers gedwongen arbeid blij met zware straf steengroeve-eigenaren

Slachtoffers van gedwongen arbeid in een steengroeve in Tamil Nadu verwelkomden de zware straf opgelegd aan de eigenaren van de groeve. Ze hopen dat de uitspraak een sterke waarschuwing doet uitgaan naar andere werkgevers.

Een rechtbank in Tamil Nadu vond drie mannen schuldig aan het gebruik van geweld, intimidatie en schuldbinding waarmee ze mensen dwongen te werken in de steengroeve in het district Tiruvannamalai. Ze werden veroordeeld tot een gevangenisstraf van 11 jaar en negen maanden.

India verbood gebonden arbeid in 1976, maar het blijft wijdverspreid, en campagnevoerders zeggen dat minder dan twee procent van de gevallen tot veroordelingen leidt.

Lees verder in het (Engelstalige) artikel van *Reuters* (16 okt 2018):

<https://in.reuters.com/article/india-slavery-verdict/rock-quarry-slavery-survivors-in-tamil-nadu-welcome-stiff-sentence-for-captors-idINKCN1MQ10S>

Leven van kledingarbeidsters in hostels streng en uitzichtloos

Het leven in de hostels waar honderden vrouwen die werken in kledingfabrieken verblijven, is als het leven in een gevangenis. Voertuigen brengen hen naar en van hun werkplaatsen, een van de twee kledingfabrieken in de buurt. Er zijn regels die hen verbieden uit te gaan (zelfs op vrije dagen). Camera's registreren elke stap, terwijl de kamers geen deuren hebben zodat bewakers de vrouwen in de gaten kunnen houden. Het gebruik van mobiele telefoons is verboden en gesprekken met hun families moeten worden gevoerd via een telefooncel. Alleen familieleden mogen hen bezoeken, wat vooraf door het bedrijf moet worden goedgekeurd.

Lees verder – in het Engels - het artikel in *The Hindu* (9 okt 2018):

<https://www.thehindu.com/todays-paper/tp-national/tp-karnataka/its-a-strict-hostel-life-for-these-garment-workers/article25162176.ece>

Bij een hoorzitting van de *Tamil Nadu State Women's Commission* passeerden 41 gevallen de revue van overtredingen begaan tegen vrouwen die werkten in de textiel- en kledingindustrie van de deelstaat. Vaak gaat het ook om zelfmoord bij voor de vrouwen uitzichtloze situaties.

Lees – in het Engels - het artikel in *The Times of India* (24 okt 2018):

<https://timesofindia.indiatimes.com/city/chennai/panel-hears-horror-tales-of-womens-death-in-textile-factories/articleshow/66338655.cms>

Opnieuw vrees voor veiligheid textielarbeiders in Bangladesh

Na de ramp in Rana Plaza in Bangladesh, waarbij vijf jaar geleden meer dan 1100 textielbewerkers omkwamen, moest het anders. Het Bangladesh-akkoord werd in het leven geroepen om de veiligheid in kledingfabrieken te vergroten. Meer dan 200 kledingmerken en vakbonden hebben hun handtekening eronder gezet.

Door inspecties in de fabrieken en strengere veiligheidseisen is de situatie sterk verbeterd. Maar aan die ontwikkeling dreigt nu een einde te komen. Een fabriek in Bangladesh is naar de rechter gestapt. En door een besluit van het hooggerechtshof in Bangladesh dreigt er nu een streep door het akkoord te gaan.

Als het Akkoord eind november Bangladesh moet verlaten heeft dat grote gevolgen voor de veiligheid van miljoenen werknemers in de kledingindustrie. Het werk van het Akkoord is nog niet klaar; er zijn nog honderden fabrieken zonder adequaat brandalarm- en brandbeveiligingsinstallaties, en honderden fabrieken die nog geen renovaties hebben doorgevoerd om de gebouwveiligheid te garanderen. Niet alleen de ILO en Akkoordbedrijven maken zich zorgen, ook Joris Oldenzijl, adjunct-directeur van het Bangladesh-akkoord: "Volgens de rechter moet de overheid van Bangladesh de controles op zich nemen, maar die is daar nog niet klaar voor. Er is pas sinds kort een overheidsdienst opgezet. Wij willen in Bangladesh blijven om de overheid te helpen." Wanneer het Akkoord niet meer vanuit het kantoor in Bangladesh kan opereren, blijven dezelfde juridisch bindende verplichtingen overeind, maar wordt het veel moeilijker en kostbaarder om dezelfde taken uit te blijven voeren.

Lees verder het artikel op de site van NOS (22 okt 2018): <https://nos.nl/nieuwsuur/artikel/2255917-opnieuw-vrees-voor-veiligheid-textielarbeiders-in-bangladesh.html>,

en de toelichting van de Schone Kleren Campagne:

https://schonekleren.nl/nieuws/2018/10/copy_of_Toekomst%20Bangladesh%20Transitie%20Akkoord%20onzeker

**Word donateur! Uw gift is welkom op:
NL81 TRIO 0379 3132 00 o.v.v. 'gift LIW' *)**

De LIW is een mensenrechtenorganisatie die bijdraagt aan een menswaardig bestaan voor de (kans)armen in India en Zuid-Azië.

**) De LIW wil zelf ook meewerken aan een betere wereld en is daarom overgestapt naar de Triodos Bank!*